

9/2 Prædiken til Septuagesima søndag 2020. Matth. 25,14-30.

Forleden dag var vi nogle stykker, der kom til at sidde og tale om banker. Hvor vi havde vores små spareskillinger stående og hvorfor. Jeg blev vist lidt til grin. Jeg havde jo ikke fået flyttet spareskillingerne til en anden bank, selvom der såmænd havde været grunde nok til at gøre det.

Det er dén der loyalitet, man er opdraget til at have over for dét, man kender. Også over for en bank. Også selvom banken nok ikke har den samme loyalitet over for mig. Det hjalp ikke meget, at jeg fortalte de andre om de 50 kr., var det vist, som banken helt uden bagtanke havde sat ind på en bankbog, som jeg fik af banken til min konfirmation. Det fik hele årgangen af konfirmander. En bankbog.

Det er sikkert slet ikke lovlig markedsføring mere, men sådan var det dengang.

Så har jeg sådan set haft den samme bank lige siden, om end den har skiftet navn masser af gange. Den har forsynet mig med studielån og billån. Og jeg har betalt tilbage, med renters rente. Nu har jeg ikke flere lån, så nu er jeg nok ikke så interessant mere. Og tingene er vendt på hovedet, så man skal betale penge til banken for at have dem stående, i stedet for at få renter. Måske som et incitament til at få folk til at investere deres sparepenge. Få pengene til at yngle i stedet for at de bare skal stå på en gammeldags bankbog. Kan man ikke dét, kan man lige så godt grave sine penge ned i et hul i jorden.

Ligesom den uduelige tjener i dagens Evangelietekst gjorde. Slet ikke nogen nem tekst, for hvad er det, den vil sige os? Den vil sige os, at vi skal tage vare på dét, vi har fået betroet.

Dén ene talent, som tjeneren gravede ned i jorden, svarede til enten 26 eller 36 kg sølv, og ca. 6.000 denarer. Det er rigtig mange penge. En meget stor værdi, som tjeneren graver ned i et hul i jorden. Tjeneren med hullet i jorden var dén, der havde fået mindst betroet, nemlig én talent. Dén, der havde fået mest, havde fået 5 talenter. En kæmpe formue. Dén, der havde fået næstmest, havde fået to talenter. Ikke helt så meget som den første, men også en formue. Og dér står så vores antihelt med sin ene talent. Sin skat, som han har fået betroet. Han ser, hvordan de to andre investerer og fordobler deres formue. Det er så nemt for dem. Det er, som om de bare kaster sig ud i det. Det gør han ikke. Han kan ikke. Hvorfor? Fordi han er bange for sin herre.

"Af frygt for dig gik jeg hen og gemte din talent i jorden", siger den uduelige tjener. Jeg føler med ham. Jeg tænker på banken, bankbogen fra konfirmationen, spareskillingerne som aldrig har været brugt til investeringer og iværksætter. Men bare til at leve for, ganske almindeligt, uden de store armbevægelser. Og så spørger jeg mig selv, hvad denne lignelse om de betroede talenter så kan have at sige for mig og alle de andre mennesker, der ikke har fået en masse penge betroet, men som dog har fået det største betroet: livet selv. Ja, netop dét er kernen i lignelsen om de betroede talenter: at Gud har skænket os livet, vi har fået livet betroet.

Gud har skabt os som lige mennesker.

Lignelsen i dag vil ikke forskrække os, så vi prøver at sikre os over for den vrede Gud. For vi kan ikke sikre os over for Gud. Men vi skal tro – på Gud. Hvis man vil sikre sig over for Gud, er det det modsatte af at tro på Gud. Vi skal frygte Gud, ja vist – men kun sådan, at vi samtidig stoler på Ham over alle ting.

Søren Kierkegaard har skrevet om frygt. Han taler lige ud af posen: "Frygten er en svigefuld hjælp. Frygten kan forbitre én lysten, gøre livet kedsommeligt og kummerfuldt, men den kan ikke hjælpe til det gode". Og videre siger Kierkegaard: "Vel har frygt for legemlig svækkelse lært den vellystige at holde måde i udsvævelser, men den har aldrig gjort ham kysk. Og vel har frygt for straf gjort synderen til en skinhellig, der på skrømt elskede Gud, men den har aldrig gjort ham ren af hjertet".

Nej – det er jo rigtigt. Ingen bliver ren af hjertet af at være bange for Gud. Jesus siger i Bjergprædikenen: "Salige er de rene af hjertet, for de skal se Gud". Se Gud rigtigt, se Gud ud fra et rent hjerte. Ikke ud fra frygt. Se Gud gennem Kristus. Og derfor giver det mening og fylde, når Jesus i Evangelierne siger: "Frygt ikke – tro kun". Ingen bliver rene af hjertet af frygt. Men Gud skænker os et rent hjerte, når Han skænker os troen. Så gem ikke glæden over din skat, glæden over selve livets gave, bort.

Grav ikke din glæde ned. Grav ikke din talent, din skat, ned.

Og skulle det være, at du også har ET talent, altså en særlig gave og kunnen fra Gud – så brug også DIT

talent til at skabe glæde i Herren, blandt alle mennesker.
Amen.

Salmer i Kerte Kirke 10.30:

751: [Gud ske tak og lov](#)

7: [Herre Gud, dit dyre navn og ære](#)

4: [Giv mig, Gud, en salmetunge](#)

8: [Om alle mine lemmer](#)

728: [Du gav mig, o Herre, en lod af din jord](#)

Salmer og sange i Orte Kirke kl. 9.00:

751: [Gud ske tak og lov](#)

0: [Spurven sidder stum bag kvist](#)

4: [Giv mig, Gud, en salmetunge](#)

0: [Jeg elsker den brogede verden](#)

8: [Om alle mine lemmer](#)

0: [Du kom med alt det, der var dig](#)